

[K. B. Andersen.]

i udvikling; det drejer sig om, dels for udtalelserne om, at boligministeren er opmærksom på problemerne i forbindelse med luksusbyggeriet. Tillige vil jeg takke den højtærede minister, fordi han understregede det nordiske perspektivs vigtighed for den situation, vi befinder os i. Det kulturelle samarbejde mellem de nordiske lande har vel endnu ikke fundet sin form og råder vel heller ikke over de tilstrækkelige midler, men spørgsmålet er jo oppe til drøftelse netop nu både i foreningerne Norden, sådan som vi så det ved delegeretmødet her i København i sidste uge, i Nordisk Kulturkommission og i Nordisk Råd. Forhåbentlig vil disse drøftelser føre til, at der skabes sådanne rammer om det kulturelle fællesskab, at der virkelig kan gives frit løb for de store værdier, det indebærer.

I det kommende folketingsår skal vi jo nok møde store problemer, sådan som også den højtærede statsminister pegede på det, og vi vil få brug for al vor energi, al vor opfindsomhed og al vor ansvarsfølelse over for en fortsat sikring af den gode beskæftigelse, som nu engang er den meget direkte måde, hvorpå fremgangen føles i det daglige i hjemmene landet over. Vi vil få brug for de samme egenskaber over for den videre behandling af de afgørende spørgsmål i forbindelse med det vesteuropæiske samarbejde.

En klog mand har engang sagt — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Man skal aldrig sige alt eller intet, for så bliver det intet.“

Det er skriften på væggen for os alle både med hensyn til de krav, der stilles af borgerne landet over i den kommende tid, og også med hensyn til det samarbejde, som alle meningsforskelle til trods vil kræves i det høje ting i det kommende folketingsår, hvis vi skal klare de opgaver, vi står over for.

Erik Eriksen: En efterårsdag i oktober kan i vort land være noget af det skønnest tænkelige, ja, være en virkelig oplevelse, og sådan en dag havde vi jo også i går. Nu skal jeg jo være varsom med at takke, men dagen blev ikke mindre skøn ved den tale, som den højtærede statsminister holdt,

ja, jeg kan sige, at det var næsten en afvæbnende hyggelig tale, jeg skal prøve på at drage omsorg for, at vejret kan blive lige så smukt i dag.

Jeg er enig med den højtærede statsminister, når han i sit indlæg i går anbefalede og selv efterlevede reglen om, at forsigtig kørsel er tilrådelig. Det bliver vi ikke uenige om. Jeg skal senere sige et par ord derom.

Jeg må imidlertid lige for at undgå misforståelse sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, der talte om valutaudvikling og om, hvad jeg havde sagt om indførselsstatistikken o. s. v., at det ærede medlem kan blot læse den tale igennem, som den højtærede økonomiminister holdt i går, så vil det ærede medlem se, at mine udtalelser ligger fuldstændig på linje med det, som ministeren med tal har dokumenteret.

Det ærede medlem var inde på mine udtalelser om forbrug og Kooperation. Det, der skete, var jo ganske enkelt, at jeg beskæftigede mig ikke med skattens højde, men med skattens ligelighed, og jeg tror næsten, jeg kan sige, at jeg er helt enig med det ærede medlem i hans hovedbetragtninger. Personlig er jeg overbevist om, at vi ikke i vort samfund ville være tjent med, hverken at Kooperationen eller at den private handel havde et monopol. Jeg har alle dage været en hund efter konkurrence, hvor denne konkurrence kunne finde sted under ligelige vilkår. Jeg tror, det er noget helt afgørende på mange områder i vort samfund i de kommende år, at en sund og ligelig konkurrence kan finde sted. Men skal det være sund konkurrence, så kræves der ligelighed også i skattemæssig henseende; det har jeg gjort mig til talsmand for, og jeg vil da oprigtigt håbe, at det også kan vinde gehør i andre kredse.

Jeg har allerede sagt til den højtærede statsminister, at jeg for hovedpartens vedkommende kan erklære mig tilfreds med de udtalelser, han fremkom med her i går. Jeg er ganske enig og ganske tilfreds, når statsministeren giver udtryk for den opfattelse, at forligets linjer skal holdes, d. v. s. at når det gælder næste finansår, vil — jeg tror, statsministeren brugte den vending — stor agtpågivenhed være nødvendig. Jeg har ingen bemærkninger at gøre dertil. Statsministeren gik begribeligvis ikke ind